

Til § 194.

Heri indeholdes de regler, der i den gældende lov findes i § 36 f om lejenedsættelse for aldersrentemodtagere i det almennyttige byggeri.

Reglerne svarer til den gældende lov med følgende ændringer:

1. Det udtales nu udtrykkeligt, at nedsættelse af lejen skal indrømmes, hvadenten aldersrentemodtageren eller dennes ægtefælle står som lejer.
2. Reglen om, at boliganvisningsudvalget eller kommunalbestyrelsen skal godkende lejlighedens udlejning til den pågældende nedsættelsesberettigede person, er udgået således, at de tilskudsberettigede personer, der opnår bolig i det byggeri, der omfattes af ordningen, har krav på huslejetilskud, uanset om personer, der efter kommunalbestyrelsens skøn har større behov for huslejetilskud ikke kan skaffe sig en tilskudsberettiget bolig.
3. Det kræves ikke, at den pågældende ejendom skal være opført med statslån, men blot, at den er opført af en kommune eller et socialt boligforetagende, hvis vedtægter er godkendt.
4. Ifølge bl. § 36 f, stk. 4, må enlige personer og barnløse ægtepar højst bebo en 2-værelses lejlighed for at opnå den særlige lejenedsættelse. Denne regel er nu gjort generel, idet det sædvanlige vil være, at aldersrentemodtagerens familie ikke overstiger 2 personer. Man har dog indføjet en bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen kan dispensere fra denne regel, hvor forholdene måtte tale derfor. Denne dispensationsregel bør ikke benyttes, hvis husstanden ikke består af flere end 2 medlemmer, men vil kunne anvendes, f. eks. i tilfælde, hvor f. eks. et svageligt ægtepar har behov for at have en person boende, der kan være til hjælp i den daglige husførelse.
5. Reglen om, at huslejetilskud kun kan indrømmes for et bruttoetageareal på ikke over 50 m², og at lejeren herudover må betale normal leje for den pågældende lejlighed, er i overensstemmelse med arbejds- og socialministeriets cirkulære af 23. juli 1952. Dette er også tilfældet med reglen om, at udgiften til varme og varmt vand er indbefattet i de fastsatte lejebeløb, og dette gælder, hvadenten lejligheden er under eller over 50 m².
6. Reglen i stk. 1, nr. 6, hvorefter ejeren har den fulde vedligeholdelsespligt af disse lejligheder, er indsat for at skabe ligestilling mellem de rentemodtagere, der har bolig i de egentlige aldersrentemodtagerboliger og i det so-

cialle byggeri, i hvilket huslejetilskud kan ydes. Det bemærkes, at denne regel ikke medfører merudgifter for ejeren, idet kommunen og staten hver bærer halvdel af den del af boligafgiften, der ikke dækkes af boligtagere-rens ydelse.

Reglerne i stk. 2 svarer til bl. § 36 f, stk. 6.

Til § 195.

Reglen svarer til bl. § 36 d, stk. 1.

De regler for lejefastsættelsen, der er gældende i dag er optaget i arbejds- og socialministeriets cirkulære af 23. juli 1952. Lejebeløbene er følgende:

	1-værelses lejlighed med alkove	2-værelses lejlighed og 1-værelses lejlighed med kammer	med e.v. uden e.v.	med e.v. uden e.v.
Hovedstaden	29,00	—	34,00	—
Købstæder og større bymæssige bebyggelser	24,00	—	29,00	—
Øvrige land	19,00	14,00	24,00	19,00

Til § 196.

Reglen svarer til bl. § 36 e, idet man dog har udeladt reglerne om behandlingsmåden af ansøgninger om godkendelse af projekter til egentlige aldersrentemodtagerboliger.

I stk. 4 har man klargjort den hidtidige regel om, at de afdrag på lån, der kan medtages i 50 år med et årligt beløb svarende til $\frac{1}{50}$ af anskaffelsessummen, kun kan beregnes af håndværkerudgifterne og omkostningerne, hvorimod grundudgiften holdes udenfor denne refusionsordning.

Til kapitel XXXIV.

Begunstigelser af invalider og kronisk syge.

Reglerne i dette kapitel er ændret noget i forhold til den gældende lov i overensstemmelse med det forslag, som det af indenrigs- og boligministeren nedsatte udvalg vedrørende boliger for invaliderentemodtagere m. v. har stillet i betænkningen af 10. november 1953.

Til § 197.

Heri indeholdes de regler, der i den gældende lov findes i § 36 f om lejenedsættelse for invaliderentemodtagere og modtagere af hjælp til kronisk syge, der har bolig i det almennyttige byggeri.

I forhold til den gældende lov er foretaget en del ændringer, som svarer til de ændringer, der i forslaget § 194 er indført for aldersrentemodtagere.

Specielt skal dog bemærkes, at der ikke for invaliderentemodtagere som for aldersrentemodtagere stilles krav om, at lejligheden højst rummer